

[Albinus Jensen.]

Sagen var fremme her i Tinget i Fjor, er ogsaa Spørgsmaalet om en eventuel Kaseinuld-Produktion og om en Cellulosefabrik kædet til det omtalte Projekt. Den Henstilling, jeg ved denne Lejlighed gerne vil gøre til den højtærede Finansminister, gaar da kort ud paa, om Ministeren ikke kan medvirke til, at Sagen, der saa vidt mig bekendt befinder sig i Raastofudvalget, bliver fremmet mest muligt i dette Udvalg.

Jørgen Gram: Jeg har nogle Bemærkninger til den højtærede Socialminister, over for hvem jeg i fuldt Maal maa opretholde min Kritik af Administrationen af Beskæftigelsesloven paa et bestemt Punkt, ogsaa efter at Ministeren har afgivet sit Svar til mig den 10. November. Dette gælder ikke blot de sønderjyske Landsdele, men jeg tager Beviserne for min Kritiks Berettigelse dernedefra.

Loven om Beskæftigelse af langvarigt og unge arbejdsløse giver fra Foraaret 1938 Adgang for arbejdsløse til Beskæftigelse ved Læplantningsarbejde. Der ligger her Hundredtusinder af Arbejdsdage, men de er til Dato i meget ringe Grad udnyttet. For at faa dette almennyttige Arbejde i Gang har Lodsejerne blot at danne Læplantningslag og underkaste sig visse bestemte Forpligtelser. Dette skete uden noget som helst Forbehold i 5 Kredse allerede i Begyndelsen af August og September 1938, altsaa for ca. 15 Maaneder siden. Men endnu i Dag er der kun 8—10 Mand i Gang i een af Kredsene, og dette endda kun efter særligt Pres. Jeg ser dog i Dag, at der nu er kommet nogle faa Arbejdere mere til et enkelt Sogn ud over de her nævnte 5, men der er, som sagt, kun nogle faa Arbejdere i Gang i eet af disse 5 Sogne.

De interesserede Lodsejere har intet som helst Middel i Hænde til at fremskynde Sagen, og Lysten til at tage fat paa dette Arbejde og Troen til dets Fremme gennem Beskæftigelse af de arbejdsløse svinder hos Lodsejerne ind til et Minimum, naar der intet sker. For Lodsejerne kommer det jo ud paa eet, om Forhalingen — jeg vil ikke sige Smøleriet — foregaar herinde i de ministerielle Kontorer eller i Hedeselskabet, som er et Led i Administrationen af dette Arbejde, men jeg finder dog Anledning til at pege paa det besynderlige i, at Ordningen med Hensyn til Henvisning af de arbejdsløse til Læplantningsarbejderne først er fastlagt ved Skrivelse fra Ministeriet af 10. Juni 1939, altsaa

allerede her en Forsinkelse paa ca. 15 Maaneder.

Lodsejerne kan der ikke tillægges nogen som helst Skyld, saa snart de under Hedeselskabet har dannet Læplantningslag. Det maa da blive de paagældende Institutioners Sag, Hedeselskabets eller Socialministeriets, at sætte Skub i Arbejdet hurtigst muligt.

Der har hele Tiden rundt om i Landet i Statistikken været opført Hundreder af langvarigt arbejdsløse og ogsaa Masser af unge arbejdsløse. Det turde til dette Arbejde være ganske unødvendigt, før Anvisning finder Sted, at forlange en saakaldt 9 Maaneders Uddannelse i de kostbare Ungdomslejr for unge arbejdsløse. Selve Arbejdets Udførelse kræver under et dygtigt Tilsyn ingen særlig Faguddannelse med Skovl eller Spade. Det er jo slet ingen Nødvendighed, at saadanne unge ud over Kost og Logi ligesom faguddannede Arbejdere skal kunne tjene op imod en halv Snes Kroner i Dagløn i Begyndelsen, naar de kan anvendes til et Arbejde som dette.

Der har fra vor Side været Bestræbelser i Gang for at aabne Mulighed for, at ogsaa almindelige arbejdsløse maatte faa Adgang til disse Arbejder. Maaske er Ministeren i nogen Grad af Lovens Bestemmelser forhindret i at efterkomme dette Ønske, og er der Mulighed for Arbejde andetsteds, skal jeg ikke lægge Pres paa Ministeren i den Retning. Men jeg vil meget henstille til Ministeren at drage Omsorg for, at ikke det hele samfundsnyttige Arbejde stagnerer. I de forløbne 1½ Aar kunde der have været udført meget mere, og var Arbejdet først sat i Gang et eller andet Sted, vilde nye interesserede have meldt sig.

Jeg henstiller, som sagt, til Ministeren nu endelig at faa mere Gang i dette Arbejde. Et Andragende behøver jo ikke, som det efter Ministerens Oplysning har gjort, at ligge i Ministeriet fra den 20. Marts til den 30. Maj og vente paa Godkendelse, og de af Ministeren nævnte fire Andragender har været over et Aar om blot at blive ekspederet fra Hedeselskabet i Viborg til Regeringskontoret i København.

Jeg vil slutte med at henstille til Socialministeren i Almindelighed at finde mere smidige Veje til at bringe de arbejdsløse først og fremmest i Forbindelse med det praktiske Erhvervsliv. Det skaber ude i Befolkningen, særlig i en Tid som den nuværende, en opgivende Følelse, naar der til Masser af Arbejdspladser i Landbruget ikke kan skaffes Arbejdskraft. Man kunde godt nøjes med ikke-faguddannet Arbejds-